Ofenzíva LGBT lobistov v Bruseli: Správa predstavená v Európskom parlamente označuje prolife hnutie za „pliagu“

Zdroj: Spoločenstvo kresťanov, ,

Dňa 12. októbra bola v Európskom parlamente predstavená správa s názvom *The Hate Review*, ktorú vypracovala organizácia *Forbidden Colours*. Tá sa podľa vlastného vyjadrenia angažuje za „ľudské práva LGBTQ+ osôb“ a proti údajnému „hnutiu bojujúcemu proti právam a demokracii“.

Ilustračný obrázok – logo Európskeho parlamentu

zdroj: wikimedia commons

Dokument podľa kritikov predkladá nepravdivé informácie ako fakty a obsahuje tvrdenia poškodzujúce dobré meno viacerých organizácií na ochranu života a rodiny. Rakúske združenie *Jugend für das Leben* (Mládež za život) tento spôsob mediálnej a politickej agitácie ostro odsúdilo.

Správu s úplným názvom *„The Hate Review – How the Anti-Gender Movement Spread Across Europe 2000–2025“* (Prehľad nenávisti – Ako sa v rokoch 2000 až 2025 rozšírilo antigenderové hnutie v Európe) vydala v septembri 2026 bruselská organizácia *Forbidden Colours*. Podľa autora dokument vychádza z verejne dostupných informácií. Neuvádza však ani jediný zdroj.

Nepravdivé tvrdenia o interrupciách v Rakúsku

V úvode časti venovanej Rakúsku, na strane 53, správa tvrdí, že interrupcie sú v tejto krajine počas prvého trimestra legálne. Podľa kritikov ide o nepravdivú informáciu.

Paragraf 96 rakúskeho Trestného zákonníka totiž stanovuje, že interrupcia je zakázaná a v zásade trestná. Paragraf 97 však zároveň určuje, že interrupcia zostáva bez trestu, ak sa vykoná počas prvých troch mesiacov tehotenstva v rámci tzv. lehotovej úpravy, a za určitých okolností dokonca až do pôrodu. Skutočnosť, že určitý čin zostáva bez trestu, podľa rakúskej organizácie ešte neznamená, že je legálny.

V kapitole nazvanej „Strategické súdne spory a právny tlak“, na stranách 55 a nasledujúcich, dokument označuje *Jugend für das Leben* za *anti-rights organisation*, teda organizáciu bojujúcu proti právam. Ako príklad uvádza kampaň „40 dní za život“ vo Viedni, ktorú rakúska polícia v roku 2025 najskôr zakázala. Vďaka právnemu zásahu organizácie *ADF International* sa však dnes môže uskutočňovať bez obmedzení.

„Počas kampane 40 dní za život vo Viedni sa účastníci pokojne modlia na chodníku oproti interrupčnej klinike. Nikoho neoslovujú ani na nikoho nevyvíjajú nátlak. *Jugend für das Leben* si počas tejto kampane uplatňuje svoje právo na slobodu zhromažďovania a náboženskú slobodu,“ zdôraznila generálna tajomníčka organizácie Veronika Fürstová.

Samotná organizácia *Forbidden Colours* pritom túto iniciatívu opisuje ako „pokojnú modlitbovú vigíliu“. „Ale skutočnosť, že právo na slobodu prejavu a zhromažďovania dosiahlo v tomto prípade súdne víťazstvo, predstavuje pre autorov správy prejav nenávisti, pretože podľa nich ide o nesprávny názor,“ kritizuje Fürstová.

Odľudšťujúci a agresívny jazyk progresívcov

Slovník použitý v správe je podľa rakúskej organizácie odľudšťujúci a agresívny. Spoločenská a politická angažovanosť prolife organizácií sa v dokumente označuje za „pliagu“, proti ktorej treba „bojovať“.

„Samotní autori by takýto tón označili za nenávistný prejav a štvanie, keby sa terčom podobnej správy stali skupiny, ktoré zdieľajú ich svetonázor,“ upozornila Fürstová na dvojaký meter autorov dokumentu.

Generálna tajomníčka *Jugend für das Leben* zhrnula postoje svojej organizácie nasledujúcimi slovami:

„Spolu s mnohými ďalšími iniciatívami pracujeme na vytvorení sveta, v ktorom bude každý človek chránený a milovaný od počatia až po prirodzenú smrť, bez ohľadu na vek, pohlavie, farbu pleti, zdravotný stav, pôvod či akékoľvek iné okolnosti. To má s nenávisťou len veľmi málo spoločné.“

Fürstová zároveň zdôraznila, že celosvetové prolife hnutie rastie. „Áno, hnutie, ktoré požaduje ľudské práva od samého začiatku života a pomoc ľuďom v núdzi, rastie na celom svete, a to je

dobré,“ pokračovala.

„Žiadne dieťa nesmie zomrieť v dôsledku interrupcie a ženy, ktoré prežívajú konfliktné tehotenstvo, potrebujú pomoc. Kto to bude pripomínať politickým predstaviteľom? Kto týmto ženám pomôže, ak to neurobíme my?“ uzavrela Veronika Fürstová.

Pohľad katolíckej tradície

Na celej záležitosti je azda najznepokojujúcejšie, ako ľahko sa dnes dokáže premeniť ústami progresívnych aktivistov obrana ľudského života na údajný prejav nenávisti. Pokojne sa modliaci katolíci sú označovaní za nepriateľov ľudských práv, zatiaľ čo tí, ktorí obhajujú možnosť usmrtiť nenarodené dieťa, vystupujú ako strážcovia slobody, tolerancie a pokroku. Človek sa musí pýtať, či si ešte niekto v bruselských kanceláriách uvedomuje, aké nebezpečné dôsledky môže mať takéto prevrátenie morálneho poriadku. **Ak sa totiž právo na život prestane považovať za nedotknuteľné, ale začne závisieť od rozhodnutia silnejších, kto zaručí, že sa hranica prípustného usmrcovania nebude ďalej posúvať?**

A nejde iba o nenarodené deti. Už dnes sme svedkami rozširovania eutanázie a asistovanej samovraždy v niektorých západných krajinách. Najprv sa hovorí o výnimočných prípadoch neznesiteľného utrpenia, neskôr sa otvára diskusia o ďalších skupinách pacientov. Katolícka tradícia pritom už dávno upozorňuje, že ľudská dôstojnosť sa neodvíja od veku, zdravotného stavu, ekonomickej užitočnosti ani od schopnosti samostatne rozhodovať. Spoločnosť, ktorá si prisvojí právo rozhodovať, ktorý nevinný ľudský život si zaslúži ochranu a ktorý nie, vstupuje na mimoriadne nebezpečnú cestu. Dnes sa môže rozhodovať o nenarodených deťoch, zajtra o nevyliečiteľne chorých a starých ľuďoch. A kto zaručí, že sa raz nezačne hovoriť aj o ďalších „nežiaducich“ či „neproduktívnych“ skupinách obyvateľstva? Dejiny 20. storočia nám už ukázali, kam až môže zájsť sociálne inžinierstvo, keď sa človek prestane vnímať ako Božie stvorenie a začne sa posudzovať podľa svojej užitočnosti pre spoločnosť.

Osobitne tragikomické je, že ideológovia progresívneho sociálneho inžinierstva zrejme zabúdajú na jednu starú historickú skúsenosť: revolúcia požiera vlastné deti. Francúzski revolucionári, ktorí s takým nadšením posielali svojich protivníkov pod gilotínu, napokon sami zisťovali, že revolučná spravodlivosť nemá príliš dobrú pamäť na zásluhy svojich včerajších hrdinov. Robespierre skončil pod tým istým nožom gilotíny, ktorého používanie predtým pomáhal ospravedlňovať. Aj dnešní apoštoli neobmedzeného pokroku by si mali uvedomiť, že mechanizmus, ktorý dnes pomáhajú budovať, nemusí naveky slúžiť ich predstavám. Ak sa ľudská dôstojnosť stane predmetom politického rozhodovania a spoločenského konsenzu, nič nezaručuje, že budúce generácie neprijmú celkom iné kritériá, podľa ktorých sa raz budú posudzovať aj samotní tvorcovia dnešných ideologických degenerovaných experimentov.

Katolícka Cirkev preto neobhajuje život nenarodených detí, chorých a starých ľudí z nenávisti voči svojim protivníkom, ale z presvedčenia, že každý človek je stvorený na Boží obraz a jeho život má hodnotu nezávislú od rozhodnutia štátu, parlamentu či ideologických aktivistov. **Právo**

na život nie je milosť, ktorú mocní udeľujú slabým. Je to právo, ktoré mocní nesmú slabým odňať. A ak sa dnes niekomu zdá modlitba ruženca pred interrupčnou klinikou nebezpečnejšia než samotné usmrtenie nenarodeného dieťaťa, potom problém neleží v katolíkoch s ružencami, ale v morálnom zmätku spoločnosti, ktorá postupne stráca schopnosť rozlišovať medzi dobrom a zlom.

Branislav Krasnovský

Zdroj: infocatolica.com, titulný ilustračný obrázok, zdroj – wikimedia commons

URL adresa článku:
http://christianitas.sk/ofenziva-lgbt-lobistov-v-bruseli-sprava-predstavena-v-europskom-parlamente-oznacuje-prolife-hnutie-za-pliagu/